

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 1. Vtilißima est de Christo consideratio, vt myrrhæ fasciculo, quem sponsa cœlestis inter vbera collocat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](#)

praedicebat regnatum, tamquam passeruli nūmia luce percussi hue illucēne sc̄e p̄cip̄tes agant, ut quo, vel qua nesciant, & eorum duo Iacobus & Ioannes ad matrem confugent, Christi itineris sociam, cui illi h̄c; Mater amansissima, modō tempus nostræ fortuna magis opportunum, quam nos nobis inuitat Magister, qui regno suo vicinus est possidendo, & modo dum proficisciatur Hierusalem est regnatum; maximū interest, ut nemo nos præveniat (a). Vade, tibi eternū ut sibi tam coniungineæ negabit nihil, hoc ab eo postula, ubi concedat, ut in regno eius vnu ad dexterā, alter ad sinistrā cognati sedeamus, ut quidquid qualibet manu decreterit, per nostram transire debeat. Filiorum ipsa consilio obaudit, Christum adit, libellū offert supplicem. Christus nō illi, sed conuersus illis respondet: Nescitis quid peratis obtenebrati. Aliud ego à vobis quo. Potestis calicem meum & quidem amarissimum, selleum cibere? De his agamus, non de dextera, neq; sinistra; illa quippe manus illis fuit, quibus eas Pater meus preparavit, h̄c non à carne & sanguine dependent, nec ratione nuntiuntur parentelæ, quam ex parte maris, mecum habere vos agnoscet ex qua natum sum p̄f generis humani, sed ex diuina dispositione Patris eterni, de quo secundum diuinam processiū naturam. Si duo illi fuerint obsecrati, non minus fuere & alij deceū, qui duobus illis indignati, ex iam cognita sedium prætensione, gravem inter se quæstionem excitarunt, quis corū videretur esse maior in regno celorum. Cōuocat omnes Christus, planamque prælegit letionem, vi illos reddat pacatos, ut rosque reprehēdens. Adeste filio! Nesciatis inter huius mundi Principes de primis cathedris, de præminentioribus disputari dignitatibus, desiderari ut quis alteri imperet, optari plus ceteris estimati, ab omnibus seruitum recipere seruitur nemisi; quodque quo quis altius enchit, pluribus imperet, ac plures habeat qui sibi famulenti? Hic in domo mea talis non servatur ordo, talis non docet scientia: adhuc enim quis maior extollitur, ut seruat humilior, hoc etenim ego Dñs & magister vester profiteor, mesquere de ceo discipulos, qui talis cū sim, non veni tamen ministrari, sed militare, nec ad vitam mæc cōservationem, mihi vitas aliorū sumo præsidio, quinimum & ipsam vitam meam pro aliis libens dabo redēptionem. Hoc nobis hodie propo situr mysterium. Quid si Apostoli ad plurimum annorum terminum, quo Christi classem fre-

quentarunt, h̄c minus intellexerint, vsque dum illis Spiritus S. illaberetur, qui eos illuminet, multò n̄ s̄ hac minus capiemus, si diuinus ille illuminator nos suā non dignetur grātia; eam igitur Angelorum Regine mentis ac intercessione postulemus: eam salutantes. Ave Maria.

§. I. Utilessima est consideratio de Christo, ut myrra fasciculo, quem sponsa cœleſti inter vbera collocat.

PRudentissimum extollit mellifluis docto^z D. Bernardus sponſe facinus cœleſtis, que dilectum suum ut myrra fasciculum cōpositum inter vbera locari: *Fasciculus myrra dilectus meus mihi, inter vbera mea: commorabitur.* Familiare est pueris inter vbera gerere fasciculos, quibus ornantur, decorantur, & quorum odore reficiuntur, rosarium, violarum, eayophilorum; quinimo frequens erat præ pueris mulieribus Hierusalim fasciculos cō: onere ex auro, ac fragrantissimis aromatibus, quales modo sunt ex musco, Zibeitho &c. quos ex collo pēdulōs inter vbera collocabant, quibus venustæ, fragrantæ ornatae; procedebant, quos Isaia vocat *Olfatissima Geriola.* Gerant aut sponsa cœleſtis, sponsa impatia terrenæ fasciculos tales, quales voluerūt, mihi non alijs erit fasciculus quām dilectus meus, & quidem fasciculus myrra. Conſentiant omnes, dilectū sponſa, Christum esse. Pluribus illum modis potes considerare qui omnes viriles sunt: est etenim animal illud sanctum quod vidit Ezechiel plurimum facierum: manu quoque est sapientia dulcissimi. Licet illum considerare ut Patris eterni sūmū recumbentem ab eterno genitum, aqualem per omnia Patri in Deitate, potentia, maiestate, sapientia, ab eo nihil discretū. Similiter eum perpendere potes ut hominem factum inter virginis brachia puerum Mariæ dormientem, materna vbera suaviter contorquentem, qua meditatio devotissima & amoris est incentuum. Tu quoq; intellectu illum contuire si liber transfiguratum, gloria & honore coronatum, meditato inter Eliam & Moysen, speciosum adeo forma p̄e filii hominum, ut D. Petrus iudicaret, nihil præter hanc eius contemplationem amplius esse desiderandum. Deinde contemplare illum prædicantem, miracula patrante, peccatores recipientem, quod maxime solatur peccatores, illum intuere rediūtū, immortale, celos.

A. 1.10. oculos gloriōsē cōfidentem , adeo visu i-
cūndum, ut secum sursum trahat nedū oculos
Apoltolorū, sed & corda, ut necesse fuerit duos
mūti cōsilii sp̄iritus, qui eos ad propria dimi-
tērent denique ad Dei Patris dexteram regiā-
temitam ad pectu gratum, ut oculos D. Stephan-
ni sursum attraxerit, eum in martyrio solatus ac
sub lapidum imbre saugatū roboravit, quinimo
ipsum iudicem venturum cum protestat magna
& maiestate orhem iudicaturum vñierit, tā

A. 1.20. horribilem vt telte D. Iohanne, ante faciem eius
fingant cōli & terra M̄editationes omnes ma-
ximi profectus, quarum quādam his, alię alius
conuenient. Mibi vero, posita procellatur cō-
fessus, op̄imè quadrat ac lapis dulcissimus, actus d-
ictus dilectus meus fasciūs myrra, bōrūs
myrra, hoc est fasciculus amaritudinum, do-
lorum, exrumarū, illūm contemplati captum,
ligatum ignominiose de viro ad aliud tractum
tribunal, illūsum, consputum, flagellatum, coro-
natum, os eius felle, myrraque potatum, ma-
nus pedesque perforatos, apertum latus, hinc
inter amarissimas myrras obvolutum.

I. 1.6. Quā congruē illūm defensib: Fasiculus myrra.
Totus factus est dolorum persecutus, cu-
mulus: A planta pedis, usque ad verticē &c. Hic
est illū fasciculus, qui mīhi quadrat aptissim, &
sapientissimus: Mibi illum alij cōsiderent, vt pla-
cuerit, mīhi verē hoc modo conuenit falubens,
plurimum refert, prōinde: Inter ubera mea collo-
cabitur. Quod inter ubera, mediumque gerit
pectoris, cotiū ante oculos volvitur hoc in-
nuit (teste D. Bern.) ecclēsīs sponla. Oculis illū
meis obicitur spectaculum, ut in illo tendant
irreflexi: Commorabitur, id est fixam ei sedem
stauam: in Hebræo quippe legimus talism: id
est fixe, immobilitet perpetuō, noctu diuīque. V-
bera animæ dico intellectum & voluntatē, inter
illa dilectum collocabo, ut eum semper & meus
summet intellectus, huic eius discursus, eius a-
cumina impendantur, dicātque cum Apostolo:

I. 1.21. Non enim iudicauit me s̄ire aliquid inter vos nisi
Iesum Christum & hunc crucifixum. In hoc vo-
luntas mea pafetur qui tanta in mei perstultū sa-
Myrra lente, & vita suā dispendio, mīhi vitam me-
effici. ruit sempiternam. Myrra à corruptione p̄-
fervat, vēmes fugat, consumit putredinē, debilita
membrā cōfolidat, oculorū aciem excusat, ca-
pi corroborat, vapores ex stomacho ascēdentes
resoluit, qui caput perturbant & agitāt quaqua-
nus. Hoc in anima ille myrra fasciculus o-
peratur, peccata cōsumit, à corruptione p̄serves-
tur luxuria, ad labores roborat, luce infundit clā-

rissimā, quā clare Dei pateat in seruū misericor-
dia, & quā in filiū execūtioni mandauit severissi-
ma iustitia. O quis heius myrra mirabilis el-
fecit: vidēte, quis, quā pro quo patiunt. Idecirco
hoc ipsū finis propont̄ discipulis, & quidem
non strīctū sed diligenter exactēq̄ describit.
Ex eo quod sponsa veſtigis non inhāreamus,
nec illā inspectū rimemur, hinc nostra pro-
fluit damna, anima q̄ue discrimina.

Expositus Moyses Israelitis, vnde tanta sca- 3
tūrāt peccata, ingratitudines, seditiones, qui-
nū & iphius non tolerabilis irreverentia, cau-
ſam horum afferit, quod oculos suos non reſe-
xerint, nec mirabilia magna cogitarint, qua
Deus sit operatus, vt eos de Aegyptiaca eriperet
seruitute, in eamque affereret libertatem, quā
modo potiebantur, vnde illis iam morti proxi-
mus hac ait: *Vos vidētis uniuersa que feci. Do-* Dem. 29:
minus coram vobis in terra Aegypti P̄narōni, &c. 2.
portentaque irgentia, & non dedit vobis Dominus
cor intelligens, & oculos videntes. q. d. Vidisti
potentia irgentia terribilia qua feci Dominus,
quando descendens apparuit in rubo, egit de ve-
stra libertate, prodigia faciens stupenda in ce-
leste terra, aquis, pīcībus, animalibus, mari, signa-
illa, quibus tantum auditis, infideles conturba-
bantur, contempsib: et obīgīcebant: *Tunc Exod. 15:*
concurbant sunt Principes Edom, robuster Moab ob- 15:
tinuit tremor, obīgīcerunt omnes habitatores Cha-
naan. Imo clapsus quadraginta annis idipsum
Raab merecītū confiterit, nec enim tanto tem-
poris intervallo etiamnum tremor illi conque-
nerat: *Audītūs quādīsecānebit D̄minūs aquas 10f. 2. 10.*
maris rubri ad ī introitū vesprum, quando egressi
ēsīs de Aegypti, &c. Et audientes perimūtūs, &
elanguit cor nostrum, nec remansit in nobis sp̄iritus
ad introitū vesprum. Vos autem nec posuitis
in praecordiis yelris talia, nec Dei magnalia de-
sides autēdīs. Ea vidisti, vt alia ordinari quotidiana, solem v.g. mane oriri, lunam vespere, a-
quam fluminis decurrere, herbas in campis ger-
minare: vidēre etenim hæc, eorumque mox ot-
liuisci, idem reputatur. Hinc, nec attendisti,
qua Deus pro vobis fecit prodigia magna ni-
mis, nec quam illi suis obītricti, nec eius mag-
nitudinem potēt, nec gloriam maiestatis,
nec cordis bonitatem, nec vīcerum suorum mi-
sericordiam. Non fuit vobis Cor inelligens, quod
tanta seruitur mirabilia, nec oculos habuisti
illuminatos: *Oculos videntes, qui tanta portenta*
fixius intuerentur. Quām meliori m̄re hæc de
nobis fabula narratur. Vnde tanta in vobis in-
gratitudo, Dei contemptus, legum pruaricā-
tio,